

egyengette a Magyar Királyság ügyeit. Előadásom során arra szeretnék törekedni, hogy személyében egy olyan embert ismertessek meg a hallgatósággal, kinek megítélése évtizedekig terhelt volt állítólagos magyargyűlöletével és kegyetlen, reakciós természetével. Beszélni kívánok arról, hogy a fiatal nádor miként vált a magyarság barátjává és patrónusává miután 16 éves korában megválasztották posztjára. A korszak fontos történéseinek, elsősorban Mályusz Elemérnek és Poór Jánosnak a nyomdokain haladva igyekszem felvázolni lényegre törően ennek az öt esztendőnek a legfontosabb politikátörténeti momentumait. Láthatjuk milyen okokból kifolyólag vált a magyar nemzet ügyének fő támogatójából magát elárulva érző, a Martinovics-társaságot halálra ítéelő szigorú politikussá. Sándor Lipót képe mellett pedig gyakran fel fognak villanni, olyan elfeledett, de rendkívül tehetséges politikai szereplők képei is, akik mindvégig lojális tanácsadók maradtak nádoruk mellett, hogy ezáltal a rendi nemzet érdekeit is képviselhessék. Legvégül szót ejtenék híres-hírhedt memorandumáról, mely a bécsi reakció fontos műve lesz a nádor halála után és hosszú évekre meghatározza a Habsburg-ház viszonyát a Magyar Királysághoz.

Pintér Tamás (PTE TTK Szentágotthai János Protestáns Szakkollégium)

Az 1788-91-es török háború egy hadbiztos szemszögéből: Farádi Vörös Ignác a fronton

Kutatásom fókuszpontjában egy 18. századi hadbiztos története áll. A Habsburg és az Oszmán Birodalom 1788-1791 között lezajlott háború fordulópontnak tekinthető a magyar történelemben, hiszen ez a küzdelem jelentette a több száz éve folyó osztrák-török háborúk, valamint II. József uralkodásának a végét is. E háború története viszonylag ismert, az abban szerepet vállaló személyek egyéni sorsa azonban már kevésbé. Farádi Vörös Ignác hadbiztosként vett részt e háborúban, s visszaemlékezései értékes adatokat szolgáltatnak a háború mindennapjairól. Az a célom, hogy bemutassam, hogyan élte meg egy köznemes a harcokat, milyen élményeket és tapasztalatokat szerzett csaknem kétéves katonai pályája alatt. Nagypolitikai és hadászati tevékenysége mellett kitérek a hétköznapokra is. Bemutatom Vörös Ignác személyiségét, illetve hogy miként élte életét a háború veszélyei között: új barátságát Rabach kapitánnyal, utazásait, étkezéseit és alkudozásait. Rálátásunk lehet a táborban levő visszaélésekre és korrupcióra, valamint - ennek ellenpontjaként - Vörös becsületére is, ami II. József császár érdeklődését is felkeltette, olyannyira, hogy alispáni tisztséget is felajánlott neki. Dolgozatomban igyekszem hangsúlyt fektetni a korabeli gondolkodásmód feltérképezésére, ami leginkább a kortárs iratok felhasználásával lehetséges. Ebből kifolyólag Vörös Ignác tevékenységét saját visszaemlékezései alapján, az uralkodók motivációit pedig leveleik, és további levéltári iratok alapján mutatom be.